

KURJER LITEWSKI

W WILNIE W PIĄTEK DNIA 11 MAJA V. S. 1817 ROKU.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Wilno —

W dzień Wniebowstąpienia Pańskiego, 3 maja, odprawił się w Katedrze tutejszej z wielką świetnością obrządek Konsekracji J. O. Xcia Puzyny, Biskupa Suffragana Wileńskiego. Trzech Biskupów wchodziło do spełnienia tego Obrzędu: JW. Kossakowski, Suffragan Kurlandzki; JO. Xze Giedroyc, Suffragan Zmudzki i JW. Holowia, Suffragan metropolitalny Wileński. Oprócz licznie zgromadzonej Familii, uświetniły tę uroczystość wszystkie pierwszej dystynkcyi osoby z napełniającą kościół publicznością. Do niesienia przed Konsekrantem zwykłych w processyi do Ołtarza ofiar, szło sześciu najbliższych krewnych, to jest: do Pocho- dni: brat rodzony, Jenerał b. wojsk Polskich Orderu s. Stanisława i brat stryieczny, Starosta Dzievieniski Orderu Orla Białego i s. Stanisława Kawalerowie; do chle- bow: Brat rodzony, b. marszałek Trocki i Stryieczny Szambelan Dworu Polskiego Orderu s. Stanisława Ka- waler; do wina synowcowie, Starosta Filipowski i Eu- stachy Xiążęta Puzynowie. Widok posługujących do tej religijnej uroczystości tylu dystyngwowanych krewnych sprawował rozczulające w publiczności wrażenie tego uszanowania dla Religii i przywiązania Familii do Kon- sekranta. Po skończonej kościelnej ceremonii, Xiąże Biskup dawał obiad dla Biskupów Konsekratorów, ca- łej Kapituły i Duchowieństwa, Familii i urzędników. Dnia 6 maja, w dzień konsekracji JW. Mozdzeniewskie- go, Suffragana Mohylewskiego, tenże Xiąże Biskup miał u siebie na obiedzie familiynym wszystkie pier- wszej dystynkcyi Damy, JW. Woijnego Gubernato- ra z przybyłym tu JW. Cywilnym Mińskim Guberna- torem Sulistrowskim, i Zastępcą Cywilnego Wileńskie- go Gubernatora, Hrabia Platerem Zyberkiem, Bisku- pow nowo Konsekrowanego i konsekratorów i pierw- szych Urzędników z Osobami dystynkcyi. Dnia 10 ma- ja w dzień Konsekracji JW. Kundzicza Suffragana Tro- ckiego, dawał także obiad tenże Xze Biskup Puzyna, na którym znajdował się nowo konsekrowany i Kon- sekratorowie Biskupi, Kapituła, oraz cały Uniwersy- tet Wileński.

Czytamy w gazecie petersburskiej, *le Conservateur Impartial*, z Petersburga pod dniem 30 kwietnia: „Cesarz Jegomość mianował kawalerem orderow rossyjskich, nowo narodzonego Xiążęcia, syna Wielkiej Xię- żney Jeymości, *Anny*, Xiężny *Oranii*.

D. 27 t. m. Cesarzowa Jeymość *Marya*, z okoli- czności rocznicy narodzin Wielkiego Xiążęcia Jegomo- ści, *Konstantego*, przyjmowała powinszowania wiel- kich urzędników dworu i znakomitszych osób. Wie- czorem był spektakl w appartamentach N. Pani.

Podług gazety, *Poczta Północna*, datowanej z Pe- tersburga, d. 2 maja: „Rzeczywisty Kammerher, Hrabia *Buturlin*, członek kolegium spraw zagranicznych, mia- nowany radcą tajnym i ma zasiadać w Rządzącym Se- nacie.

Marszałek dworu, Wice Dyrektor teatralnych wi- dowisk, Xiąże *Tiufiakina*, otrzymał Reskrypt J. C. Mo- ści w wyrazach następujących:

„Xiąże *Pietrze Iwanowiczu!*

„Z podanych Mi przez was raportow, o teźrach w roku 1816, z ukontentowaniem dostrzegłem, iż Dyre- kcya w czynionych wydatkach nie tylko nie przewyższyła summ etatem przeznaczonych, ale przy podniesieniu i u- doskonaleniu reprezentacyi, oszczędziła jeszcze znaczną pozostalosc. Ten postęp w gospodarczych obrótach Dyre- kcyci, przypisując iedyńie troskliwości waszey, oświadczam wam Moię wdzięczność, mając nadzieję, że i nadal uży- wać będziecie teyże gorliwości, okolo udoskonalenia powie- rzoney wam galezi. Zostaię ku wam przychylnym.

Alexander.

Kupiec odeski, *Karol Siccard*, w nagrodę zasług okazanych dla kraju noworossyjskiego, przez starania okolo podniesienia handlu w *Odessie*, na podanie Cher- sońskiego Woijnego Gubernatora, Hrabiego *Lange- von*, mianowany radcą handlowym.

Do portu narewskiego przybyły z Londynu z bal- lastem dwa okręty, należące do tamecznego kupca *Suthoffa*.

Przez teź gazetę, Cywilny Gubernator Charkow- ski, Rzeczywisty Radca Stanu, *Muratow*, ogłosił list JO. Xiążęcia Jmci *Barclay de Tolli*, Marszałka Polne- go, Wodza Naczelnego 1go woyska, wyrażający oświad- czenie podziękowania, za wynutzenie radości i przy- iacielskie przyięcie, przez obywateli sumskiego i achtyr- skiego powiatu dla wojsk, na kwaterunek tam przyby- łych.

Gazeta senacka, datowana z Petersburga d. 28 kwietnia, zawiera ukazy Jego Cesarskiej Mości:

D. 4 kwietnia. Do Rządzącego Senatu: „Sankt- petersburski Woijnny Jenerał Gubernator doniósł Rzą- dzącemu Senatowi, iż on, odebrawszy wiadomość o nie- porządnym życiu: żony gubernialnego sekretarza, *Le- waszowa*, i odstawnego podoficera *Bykowa*, trwonią- cych swój majątek, trzymając się przepisu 84go ar- tykułu Naywyższej Ustawy o Guberniach, celem za- chowania tego majątku dla nieletnich dzieci ich, zale- cił tutejszemu Rządowi Gubernialnemu, uczynić po- trzebne rozrządzenia, okolo przeznaczenia dla nich o- pieki: co teź wykonanem zostało przez Rząd guber- nialny.

4ty Departament Rządzącego Senatu, zapatrując się na Imienne, Ukazy 1797 d. 12 sierpnia, 1801 d. 21 maja i 1806 d. 19 maja, przez które rozkazano: „w pierwszym, że opieki powinny się uważać w swej mo- cy te tylko, które ustanowione są dla małoletnich, al- bo pomieszanego rozumu; w drugim, iżby wszystkie dalsze opieki i kuratele, przy poszukiwaniach długo- wych, nie inaczej nzuawać, tylko, iako domowe i do- wolne rozporządzenie prywatnego człowieka, w obli- czu prawa żadney mocy niemające; i trzecim, że przez dwa przytoczone ukazy, wszystkie opieki i kuratele, prócz pomienionych dla małoletnich i pomieszanego ro- zumu, znoszą się i na przyszłość bydź im zaprzeczono. „Uznał: iż rozrządzenia rządu gubernialnego, wzglę- dem przydania opieki dla wyżey pomienionych osób, znajdnie niemającemi zasady.

Za dójściem do wiadomości Moiey, przez Komit- et Ministrów, tego zdarzenia, rozważywszy wniosek

uysdz z tamtąd z jednym szwadronem jazdy. — Zdawało się, że po upadku *Ponliera*, zupełne już było bezpieczeństwo od buntu wojska.

PRUSY

W gazecie Lwowskiej umieszczony jest następujący list z *Berlina*, pisany dnia 28 kwietnia. „Wyszedt tu niedawno rozkaz gabinetowy, grozący ciężką odpowiedzialnością wszystkim owym Władzom, które zaniebdywały dotąd wspierać wszelkimi siłami wykonywanie urzędzenia względem obrony krajowej. Tę surowość Rządu poczytują za stosowną i potrzebną, ale że się niestety wydarza, iż systema obrony krajowej nie wszędzie chwala, a nawet ufając w znanej dobroci Władz najwyższych, przedmiot ten wciąż jeszcze odwleka; przeto się też w tej mierze, w wielu okolicach dotychczas prawie nic jeszcze nie stało; w innych okolicach, domagają się poprzedniczego rozstrzygnięcia przedstawięń zbytecznych; a osobliwie jeźdźcy, jedni mniej, drudzy zaś więcej znani, nalegają na rozważenie ich przedstawięń, w których się nacyelniej przeciw krótkiemu czasowi służby wjeździe wojska stałego oświadczyli. Szczęściem zasadzają się te zarzuty na błędach. Dawniej służył jeździec wprawdzie lat 20, ale go w ciągu tego czasu zazwyczaj tylko przez 2 miesiące w szwadronie rzeczywiście ćwiczone; gdy tymczasem teraz przez 36 miesięcy nieustannie uczy się w wojsku stałym, a przez 8 miesięcy w pierwszym ruszeniu obrony krajowej; a zatem dwa razy więcej ma nauki, jak dawniej. Żołnierzom, którzy dawniej zawsze pod sztandarem byli, nie zostawało, dla chodzenia około trzech, a nawet i czterech koni, prawie wcale nic czasu do stosownego wycwiczenia się w robieniu bronii. Ci, którzy oprócz tego część roku na paszy koni trawili, byli zatem więcej dobrymi parobkami do koni, aniżeli jeźdźcami. Naydalej postąpiono w przedmiocie obrony krajowej nad *Renem*; także i w *Szląsku* ma ona być w dobrym wcale stanie; tylko, że tam z powodu niezrozumienia przepisu i z zawielkiej gorliwości niższych Dowódców, musztra ludzom jest zarządto uciążliwą. Z tąd pochodzą skargi, z których przeciwnicy urzędzenia obrony krajowej, końcem wystawienia nietrwałości onegoż, radzi korzystają. Tak więc musi także i to mądre urzędzenie, równie jak każdy stan, z przeciwnościami walczyć. Tymczasem nie wątpimy, że ono zwycięży; zwłaszcza, gdy mądrość przeciwników nie sięga tak daleko, aby mogła wskazać środki do utrzymywania 500,000 wojska stałego, które obroną krajową zastępuje, a które jest potrzebnem dla zabezpieczenia państwa.“

„Ponieważ znowu dostrzeżono, że się poddani Pruscy z kraju wynoszą; przeto naczelny Prezes Prowincji *Westfalskiej* był zniewolonym zalecić Władzom rządowym jak najściślejsze zachowywanie przepisów, według których przy każdym wynoszeniu się z kraju poddanych tamecznych, ściśle dochodzenie ze strony Rządów prowincjonalnych nastąpić, i aż do zasiągnięcia rozstrzygnięcia Królewskiego żadną emigracyą dopuszczoną być nie powinna. W razie z mierzonego wynoszenia się z Kraju, mają być przyczyny tego pilnie dociekane; przedewszystkiem zaś mają być śledzonymi owi ludzie, którzy się do wyprowadzania poddanych z kraju, przez łudzenia, namowy i t. p. używać dają, lub którzy się do tego jakimkolwiek bądź sposobem pomocnymi okazują, aby takowych zwodzicieli do należytey kary pociągnąć.“

ANGLIA

Gazeta Londyńska *Kurier*, umieściła co następuje: „Nigdy w dziejach oyczyzny naszej nie miały władze sądowe do sądzenia tak wielu złoczyńców, jak w roku bieżącym. W żadnym czasie nie było ich więcej nad czwartą, lub piątą część liczby tegoroczney. W niektórych hrabstwach je-

den przypadek tracenia w ciągu wieku, był cudem: a naostatnich posiedzeniach sądowych w *Lankaster* skazano na śmierć 46 osób. Rachują, że się nie mniej, jak 100 processów o fałszywe banknoty zdarzyło. Dowiedziono jest, że w *Anglii*, równie jak we *Włoszech* płatnych skrytobóyców dostać można: 300 robotników sprzysięgło się z powodu zapłaty przeciwko fabrykantom swoim, zrobiło składkę i najęto w *Nottinghamie* po 5 funt szter. od głowy całą zgraię złoczyńców, w morderstwie i w podpalaniu przedziwnie wycwiczonych, którzy własność tych fabrykatorów zrównawali! W *Manchester* spiknął się od razu klub ze 130 podżegaczy złożony. Kto więc potrzebuje wiarołomnych, albo skrytobóyców, ten wie, gdzie ich znaleźć może.“

Gazeta, *Star*, twierdzi, że jeneralny Gubernator *Wschodnich-Indy* Angielskich Związek Państw *Marattańskich* zniszczyć postanowił; gdyż najznakomitszych Xiążąt tamecznych do tego skłonić usiłuje, aby żołnierzy Angielskich na straż bezpieczeństwa do stolic swoich przyjęli i pfacili, lub, aby się za sprzymierzeńców (czyli bołdowników) Kompanii *Wschodnio-Indyjskiej* ogłosili. Dla dopięcia tego zamiaru mają cztery oddziały wojska Angielskiego w pole wyruszyć.

Rozporządzenie Baroneta *Jakóba Woodfirta*, Vice-Admirala, Gubernatora i naczelnego Dowódcy na wyspie *Trinidad*, oświadcza, że każdy mieskaniec tej osady, o dostarczanie broni, amunicyi, ryszantkow, albo pieniędzy dla Hiszpańskich Prowincy stałego ład lub dla południowej Ameryki, przekonany, z osady wygnanym, a majątek jego narzecz Jego Królewskiej Mości, lub Potomków i Następców Jego zabranym; każdy zaś, któremu tylko na czas w osadzie bawić się wolno, gdyby się podobney zbrodni dopuścił, uwięzionym, z majątku ogołoconym, a potem deportowanym być ma.

Ameryka Hiszpańska.

Jedna z gazet *Filadelfickich* (*Democratie-Press*) z dnia 5 kwietnia, zawiera list pisany z wyspy *s. Tomaza*, pod dniem 6tym lutego, donoszący o tem, że Jeneral powstańców *Bolivar*, ogłosił wszystkie brzegi, począwszy od uścia rzeki *Orinoko* aż do *Puerta Cabello*, za będące w stanie blokady, i że na wyspie *s. Matgorzaly* utworzył Sąd admiraliecyyny dla sądzenia schwytaných okrętów. Admirals *Brion*, dowódzący siłą morską powstańców, ma pod swojemi rozkazami blisko 15 okręcików, po większej części golettów, o jednem do zostu dział: chwytają one okręty hiszpańskie i kupieckie obcych narodów, nieszanujące prawa blokady.

Wyjeżdżają za granicę.

Ogłasza się raz trzeci

Wyjeżdża za granicę do Niemiec Francyi Włoch i Anglii w celu wydoskończenia się w naukach Medycznych, *Otto Rosset* Medycyny Magister.

Wyjeżdżają do Królestwa Pruskiego i Saksońskiego dla uzyskania długów swoich *Hirsz Leybowicz Adelberg*, i *Całko Leybowicz* łazduca na miesiąc dziewięć.

Berko Aronowicz Lapp, do Prus dla uzyskania długów swoich.

Wilno dnia 11 maja 1817 Roku.

OGŁOSZENIA.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, w Komplecie złożony z WWJJPanow Wiktorego Ordy Stefana Terleckiego, Adama Nielubowicza Urzędników Ziem. Ptu Pińskiego, ad fundum Wólki Dostojewskiej majątku dziedzicznego W. M. Kołaja Czapliska Strażn. Ptu Owruckiego, w Ptcie Pińskim Gubernii Mińskiej leżącego, w terminie z odroczenia przy padłym zjechawszy, Sady Exdywizorskie rezolucyą dnia 17 Apr. roku 1817 zapadłą do dnia 25 Junii tegoż roku odłożył, z tym zastrzeżeniem, iż na niestawiających w wyż rzezonym terminie Kredytorach i wszelkiego tytułu Pretensorach wskaże ammissyą, gdyby zaś należeć mogący do takowego konkursu, wymawiać się nie wiadomością na przyszłość nie mieli powodu, przysłać conayprzedszy niniejszą awizacyą do Gazety Kuryera Litewskiego, o takowym postanowieniu, niżej podpisanemu Administratorem przyporuczył, i że w wyż wspomnianym terminie w skutek Sądu Głogo Depar. 2go Guber. Miń. rezolucyow i ukazow, oraz własnych wyrokow, Dzieło napoczętey Exdywizyi kontynuować będzie, nadto: o pozostałe dusze po zgasłym dożywociu s. p. Klary Czaplcowey matki znajdujące się w powiecie Wilejskim w parafii Illskiej, lub w innych powiat przeprowadzone, aby nikt o ich nabycie z W. Mikołajem Czaplciem synem, aż do ostatecznego ukończenia Exdywizyi, nie czynił daterninacyi, ostrzega się Publiczność.

Ignacy Wiszniowski Por. b. W. Poligo.

2. Doszło do wiadomości mojej iż nieznaomy mnie p. Fiedorowicz pochłubiał się i pokazywał przed wielu osobami oblig na rubli srebrnych ośmset, z podpisem moiego Imienia i nazwiska, oraz trzech pięczętarzy 1go Tytułarnego Sowietnika Wincentego Święcickiego, 2go Sędziego Bonifacego Stwickiego i 3go Mścichowskiego, z zamiarem wybycia onego z jakąkolwiek ilości; przeto gdy takowego obligu nikomu ani żadnemu Fiedorowiczowi nie wydawałem i winien nigdy nie byłem, aby przez podstępne wybycie onego, jako widocznie sfabrykowanego, którokolwiek sobie naprózne uienaraził straty, w ochronie siebie i pięczętarzów w tym obligu wymienionych, za obowiązek poczytuję ostrzedz o tem publiczność w gazecie Kuryera Litewskiego, Dat Roku 1817 miesiąca aprila 30 dnia.

Józef Wołowicz b. Podkomorzy Ptu Borysow.

2. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego całą Rosyą &c. &c.

Ur. Bogusławowi Szachnowi Reg. Ziem. Grdz., Benedyktowi Zylińskiemu Porucz. b. w. p., Andrzejowi Olechnowiczowi Reg. Grodz. Troc., Emanuelowi Sędz. Ziem. Pttu Troc. Sankowskiemu, Rafałowi Stęgiłowi Pisarz. b. Ziem. Pttu Troc., Franciszkowi Klaczkowskiemu Pisarzowi Ziem. Troc., Antoniemu Łapie Radcy Stanu Kawaler. s. Stanisława Orderu 1szej klasy, Janowi Książewiczowi Adwokatowi Subsel. Wileń., Barbarze Gradawskiej Chorążynie, Fabijanowi Mokrzeckiemu b. Regent. Szawel., Józefowi Mokrzeckiemu b. R. Z. Talsz. i dalszym Sukcessorom po Józefie Mokrzeckim Hor. Lidz. Antoniemu Hryniewiczowi Sędz. Ziem. Szawel., Józefowi Dowgiąłowi Kapitanowi w. Pol., W. Xiedzu Mauremu Karwowskiemu Gwardyanowi i wszystkim XX. Bernardynom Klasztoru Troc., Wm XX. Antoniemu Romatowskiemu Gwardyanowi i wszystkim XX. Franciszkanom Klasztoru Obienickiego, Teodorowi Walterowi Strab. Guber. Wileń. dalszym wszystkim Kredytorom bądź na zesłym Antonim Karo-

lu Hryniewiczu Prezydencie Ziem. Troc. Oycu, bądź na Gabryelu Porucz. w. pol. synie, w dobrach Lantworowie w Pcie Trockim leżących swoich należności poszukiwającym, Pozew przed Sąd Ziem. Troc. na Roki Sto Trojeckie, lub po nich następne, w sprawie Elżbiety, Franciszki Hryniewiczówien Sędzianek Ziem. Troc. z dokładem ich opiekunow, którzy pozywają o to: iż JP. Hryniewicz Antoni Sędzia Ziem. Troc. z Barbary Dawgiąłowny, po której znaczny posąg w gotowiznie i wyprawie wziąwszy zostawił syna jednego Gabryela i trzy córki Wiktorę, Elżbietę i Franciszkę w Panieńskim stanie, z których; Wiktorę pod życiem swoim wyposażywszy, bez żadnego dalszego rozporządzenia życie swoje zakończył, po śmierci którego Zicy Deltor niebędąc ani z majątku oyczystego, ani z macierzystego wyposażone, póki się brat Gabryel znajdował w posesyi, mieli przy nim mieszkanie i żywność, ani też uprzykrzali się o wydział odpowiedny należności sobie z majątku Rodzicow; lecz gdy w Roku 1812 wczasie zamieszania w kraju zdarzonego, Dwór Lantworow spalony i cały majątek ogniem irabunkiem zniszczony został. Brat zaś Zaciągających zaciągawszy się do woyska polskiego wyszedł za granicę, a zatem Deltrom żadney nadziei nawet pobytu acz pomiernego nie zostawił, a co większa odkryło się, iż ten brat, podobno, że nietyleko długow oycowskich nie spłacił, lecz więcej jeszcze na imie swoje zaciągnął — Kredytorowie zaś o tę należność rozpoczęli processa i jedni cały majątek pod Tradycyą zagarnęli, inni zaś po różnych Subseliach Deltrow niemających żadney posesyi w Lantworowie i nie dzierzących żadnego udziału ani po rodzicach, ani po bracie pozywają i konwinkują — w takim więc zbiegu okoliczności, gdy iesli brat Zalcz żyje, dotąd żadney wiadomości nie mają, i czulemi byóż muszą na własny interest, ażeby się należności z majątku Rodzicow, które wedle Praw krajowych żadnym ciężarom podpadać niemoże, w nacisku Tradycyow, zatartą nie była, a razem dług oycowski przez wzrastanie procentow niepowiększał się, pozywają wszystkich Obzłych z iakiego bądź stopnia pretensyi swoje do Lantworowa mających przed Sąd Ziem. Trocki, w którym Zalcz Deltwie wyprobuja swoię należność z majątku oyczystego i macierzystego, i zyszczą dla siebie oddział przyzwoity z pewną lokacyą tak i Obzni Kredytorowie w jednym ze mieyscu rozprawiając się po wyprobowaniu potioritatis istotney z obrachunku za dowodami należności na majątku tymże Lantworowie, uyszczecie porządkiem Prawa w podziale satysfakcyą, co niżeli nastąpi nakazania rozprawy w tém Sądzie wszystkim wierzycielom tak Oycu, iako też brata Zicych Deltw z zastrzeżeniem wieczney amissyi, którzyby w nim sweiey należności nieprobowali i nieważności konwinkyi pomimo Sąd niniejszy w obcych Powiatach przewodzoney nakazania na wszystkich wierzycielach złożenia Obligow i wszelkich instrypcyow dla zrobienia rozrachunku i istotney dla każdego należności do kancelaryi Ziem. Troc. z persystencyą i komunikacyą, oraz przysądzenia tego wszystkiego co przez sprawę dowiedzionym zostanie z wolną poprawą Zalcoby.

Roku 1817 mca maja 9 dnia Woźny niżej wyrażony zaświadczam, iż tę kopię Pozwu przed Sąd Ziem. Ptu Troc. na Roki Trojeckie, lub na następne w Sprawie WWJPP. Elżbiety i Franciszki Hryniewiczówien Sędzianek Ziem. Pttu Troc. z dokładem ich opiekunow dla opublikowania przez gazety Redakcyi Wileń. oczewisto w ręce podałem.

Piotr Paczopowicz Woźny Ptu Wileń.

2. ALEXANDER Iszy IMPERATOR Samo- władnyca cała Rossya etc. etc. etc.

Starozakonnemu Jankielowi Aranowiczowi Zołudkowi, i Nochimowi Mowszowiczowi Mayzelsowi Pozew loco peragende Executionis przed Sąd magistratu Mińskiego, z Instancji Uródz. Kallusowskiego Szambelana byłego Dworu Polskiego, mianem i we wszystkich reformując się do Załoby autentycznej w roku 1817 Februrja 25 dany i Dekretu niestannego w roku 1817 Apryla 22 dnia, w témże Magistracie, oraz dalszych dowodów w sprawie złożyć się mających wszczęłości z. s. oto: iż Obżaltni w stosowność kontraktu pod rokiem 1816 w marcu następnego, obowiązawszy się dostarczać wódkę w mińską Kantorę, w Dzierżawie Załtygo Delatora zostającą, te mianowicie warunki najszybciej wypełnić assekurowali się; że za wódkę przez smych Obżalowanych, lub przez dzierżającego odkup, skontaktowano własnym gotowym groszem opłacić, a należność swoją razem z postąpną nagrodą kopiejek ro srebrem od każdego wiadra wytargowaną; po wyprzedaniu dostawionej wódki odbierać będą i następnicy zaś jakkolwiek frymark nadużycie warunków kontraktu, lub konaszachtu w wyprzedazy dostarczone; przyymując odpowiedź sowitą, wszystko to ziszcio najskuratniej przyrzekli — W skutek zaśm kontraktu na obie strony dotrzymania przyjętych obowiązków zapewniającego obżalowani Meyzels, i Zołudek, nie już że gotowy kapitał, lecz na kredyt kontraktując w różnych Obywateli wódkę; opłaty zaś należnych za oną summę po wyprzedaniu w Kantorze uręczając — Przez takowy sposób na treść kontraktu przedsięwziętym znaczna Delatorowi przyczynili stratę, gdy bowiem powszechna cyrkulowała się cena od wiadra po rubla jednym srebrem a nasdrożey kop. 5 — Wte pore Obżaltni na, kredyt kupując postępowali swym kontraktem wyżej nad rubla srebrnego po kop. takichże siedmiuście i pół. — Dwadzieścia, dwadzieścia pięć i czterdzieście — Za wyprzedaniem której jakby w gotowniźnie wyłożony zyskując z kantory kapitał superując się nad skutną lną wartość stanowili cenę — I przez takowy praktykujący się przeciwko warunków kontraktu obrut na ogólny partyi dostarczoney wódki uczynili Załtymu szkody rubli srebr. 1500. — Nadto jeszcze do dalszych Frymarkow tajemnych, i podstępnych, wynajdując sposoby, starali się upiecować w Kantorze Mińskiej za Szymona rodzonego brata Obżaltno Meyzelsa, który rozmaite wspólnie z Obżaltni popełniając nadużycie i przystępstwa, w końcu za namową Obżaltnych tajemnym sposobem wyprzedają wódkę narząsk wspólny, a Kantorze szkodliwy obmyslił, gdy bowiem z kuff na wyszynkowanie wódki oznaczonych przez dzienny wyszynk, umniejszała się ilość miary, w ówczes narzucony przez obżaltnych szynkarz nocną porą dolewać w nadpróżnione kuffy przysposobioną wódkę — I oną jakby zawiadaną z Kantory wyprzedając, nim Załty Delator przez znajdujących się strażników ostrzeżonym został i tym czasem Obżaltni za pomocą instalowanego na podryw Kantory pomocnika — Wyprzedali 40 wiader wódki — Prócz tego jawnie dokonanego przestępstwa, za co współnicy winy przywrócić ukaranemi być muszą — Ciż Obżaltni o dalszą zumerzając krzywdę wódki kuff dwie które zawierały w sobie wiader 111 garcy 5 i kwart 3 pod hasłem zysku kantorowego wyprzedawszy, lubo ilości oney w nalewie do kuff niezaproczyli, utargowane jednak pieniądze rubli srebrnych 359 do rak swych zagarnawszy zadnego rachunku z Załtym nie uczynili — Naostateczną zaś zgubę i jawny ucisk udawszy się drugą prozbą do JW. Mińskiego Cywilnego Gubernatora i Kawalera a w tey utwarszy wzajemny rachunek z dopełnionych strat i nadużycia warunków kontraktu wypływający zyskali przedłożenie do Mińskiej uprawy Policji Policmajstra na złożenie Treteyskiego Sądu przed którym lubo Załty Delator tak przeciwko podpisanemu Kondycjonalnie Obżaltnym rachunkowi jako też w dowodzie krzywd i Strat; czynił brofacye — Sąd jednak Treteyski na rozbiór obustronnych pretensyją determinowany, samojednym tylko Obżaltnym domierzyć satysfakcyą, z rachunków przyrzeczanych i w stosowność kontraktu tysiąc kilkaset rub. srebr. na Załtnych wskazał, i tamże swoim Dekretem 1816 roku Xbra 24 d. nastalyma Pretensye Załty sumowne, razem z prozbą o kary za dopełnione przestępstwo na przyzwolity odalając porządek, summę wskazaną, pod odpowiedź neralizować się mającym drogą processu pretensyom poddał; oprócz tych należności; jakich Załty Delator dowiedzie w rozprawie, i oprócz kar na które Obżaltni przez tajemny wyszynk wódki zastużyli — Mając Załty Delator rub. srebr. 600 u Obżaltnych — Za obliem od starozakonnego Szymona Abramowicza Czortka w roku 1817 Febr. 13 przekazany przez Plenipotentą zaś Obżaltnych w roku 1816 7bra 3 dnia wydanym, owszystkie nierozdzielne pretensye rozpoczął process w magistracie Mińskim przed którym Sędem Obżaltni wytamując się od odpowiedzi gdy niepomyślny na poczynione zarzuty otrzymali Dekret, w ówczes wszczęli siebie na bonicyą doczesną dozwolewszy, do dalszego procedowania staliście się powodem — A tak zmuszony zostaje Załty Delator w rzeczy udowodnienia pretensyow przez Sąd Treteyski na Formę właściwą odesłanych i niemniej

o rękognicyą summy obligowey dalszy kontynuować proceder: który ku ostatecznemu doprowadzając rozstrzygnięciu pozywa Obżaltnych, iterum przed Sąd w prozbach nadawszystko Dekretu niestannego pod rokiem 1817m Apr. 12 otrzymanego zatwierdzenia, i winn niestannych natychmiast opłaćtema w samey zaś sprawie uznania właściwych aktów, na wyprobowanie Obżaltnym, niepojednokrotnego nadużycia warunków kontraktu, a szczególnie różnych konaszachtow i tajemnego wyprzedania czterdziestu wiader wódki. — Poczem, kar przyzwolitych jakie w ciągu procedowania właściwemi być się ukaza, na Obżaltnych rozciągnięcia podług ustaw winnego — Sztrafow za dopełniony podryw — Wskazania summ po szczególnie przez Likwidacyą okazać się mających — A powyżey wzmienionych z procentami, i expensami, tudzież z doliczyć się powinności za każdy rodzaj przestępstwa sztrafami, na Obżaltnych i wszelkim ich majątku Sądzenia, terminu rychłego na ewolucyą przeznaczania, jeśli by fundusz Obżaltnych wystarczającym nie był, w takim zdarzeniu stosownie do przepisu Ar. 98 z rozdz. 4 postąpienia z uwagi że summa przed Dekret Treteyski, na odpowiedź zostawiona nie jest dorobną wywołującą pretensyą Załty — Przeto dla zapewnienia jako azosnia po Obżaltnych dobrze osiadły od Ziemię Obywatela paręki — A wniedostarczeniu oney pod strażą Policji właściwey utrzymania, — Uznania Załty Delatora, we wszystkich punktach bliższym do dowodu, i odwodu, szkód, strat, decydowania, i tego wszystkiego co w sprawie dowiedzionym będzie Sądzenia; zachowują wolność poprawienia tey Załoby. Pisan roku 1817 Apryla 21 dnia.

Rokn 1817 Apr. 21 dnia Woźny świadczę, iż tę kopię pozwu loco per agende executionis. w sprawie WJPana Józefa Kallusowskiego Szambelana byłego D. polgo; po starozakonnym Jankielu Aranowiczu Zołudka, i Nochima Mowszowicza Mayzelsa przed Sąd Magistratu Mińskiego wyniesioną jako niemałym osiadł i do drzwi Izby Sądowej w Magistracie Mińskim przybiłem. Datt ut supra.

Tomasz Tomkiewicz W. M. M.

Roku Tysiąc osmset siedmnastego miesiąca Apryla dwudziestego pierwszego dnia. Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Magistratu Mińskiego stanawszy osobiście Woźny ten kwit relacyyny Pozwu Sequenti moło zeznał.

Przyjąłem Adam Makarowicz Pisarz.

3. W K mienicy pod Sm Mikołajem pod Nm 363 cztery lub 2 pokoje ze stajnią i wozownią, tygodniowie lub miesięcznie czy rocznie są do najećcia, za mierną cenę.

2. Kommissya Sądowa Edukacyyna Gubernii Wołyńskiej, Podolskiej i Kijowskiej, mając na siebie Naywyższym Imiennym Ukazem 1807 roku dnia 21 Grudnia, włożony obowiązek wyiaśnienia wszelkich Edukacyynnych Funduszow. w początkach rozpoczęcia czynności swoich w dniu 9 Lutego 1808 roku uczyniła odezwę do PP. Obywateli, wzywając ich Imieniem potrzeby publiczney, aby sami wykrywali, wiadome im lub mogące się u nich znajdować fundusze, poświęcone dobru pokoleń, a idąc za przykładem dawnych Kommissyi Edukacyynney i Skarbowey, oznaczyła nagrody tym, coby o będącey w obcych rękach Edukacyynney własności donieśli. Oprócz dwódziesiętu z okładem tysięcy arkuszy dokumentow po zgasyłm Jezuickim Zakonie z Izby Skarbowych i Archiwum Edukacyynnego przysłanych, jako i nie małej liczby papierow do summ zagranicznego Duchowienstwa ściągających się, przez Rząd Galicyyski Kommissyi tey komunikowanych, okazały się różne delacye: Troskliwość Kommissyi tey, aby, ile możności, szanować spokoyność Obywateli prowadziła ją zawsze do nieprzyymowania do Sądu swego sprawy, póki się nie przeświadczyła o nie znajdowaniu się w swem Archiwum, a nawet obcych aktach dowodow sprawę rozpocząć się mającą niszczyć mogących. Tym sposobem oszczędziła Obywatelom wiele spraw: i nie jeden uwiadomionym został o uwolnieniu siebie od sprawy wpróż

nić się dowiedział, że sprawa przeciw niemu być
mogła. Lecz ażeby w czasie tym śmieley prosić i
tem łatwiey od Naywyższej Władzy uzyskać pre-
kluzją względem wszelkich na potem pretensyi fun-
duszu Edukacyynego do Obywateli z dawnych ty-
tułow i na wzajem, a przez to równie spokojność Oby-
watelom, iak i bezpieczeństwo własności Edukacyy-
nych zapewnić; należy Kommissyi obowiązek swój
przejrzenia i roztrząśnienia wszelkich praw fundu-
szowi Edukacyynemu służyć mogących, tym ści-
ślejszy dopełnić. W liczbie różnych delacyi o ukry-
tych funduszach, była Kommissyi przez Rząd kom-
munikowana, znana powszechności tuteyszey dela-
cyja zmarłego Rejenta Łuckiego Jakóba Korzeniow-
skiego. Wskazane w niej dokumenta, które się mo-
gły do funduszu Edukacyynego ściągać, nie od-
kryły nowego: bo Archiwum Edukacyyne zawiera-
ło w sobie te papiery. Już Kommissya mniemała,
że się do pożądanego prac swoich końca przybli-
ża, gdy nowa delacyja z 639 numerow złożona przez
W. Jana Korzeniowskiego Vice-Rejenta Łuckiego
świeżo nadastaną została. Nie może Kommissya
wiedzieć: czyli i jakie nowe stąd sprawy wynikać
mogą, bo dla niejasności przysłanego sobie Summa-
ryzu, musi o dostateczniejsze Summaryusze, a ra-
zem o wskazanie czyli w przejrzanym przez nie-
go aktach nie znajdują się z podanych pretensyi
zakwitowania, tegoż W. Korzeniowskiego rekwiro-
wać. Nim tey Rekwiżycyi zadosyć się stanie, i
nim Plenipotent funduszu Edukacyynego zdoła się
w dokumentach przejrzyć, a Kommissya przekonać
się w którym interessie sprawa miejsce mieć może;
raczą PP. Obywatele Gubernii Wołyńskiej Podol-
skiej i Kijowskiej przepatrzyć swoje Archiwa do-
mowe, iakiebykolwiek znaleźli u siebie, bądź kwit-
ty, bądź tranzakcyje ukonczające interessa z Kra-
jowemi lub zagranicznymi Jezuitami, albo też z Da-
chowami zgromadzeniami pod innem panowaniem
będącymi mianem, takowe przy objaśnieniach do Krze-
mieńca do Kommissyi swey przez pocztę przysy-
łać. Ile bowiem Kommissya jest troskliwą o dokła-
dne wyjaśnienie funduszu Edukacyynych, tyle jej
przyjemno jest, kiedy może znaleźć środki zbliże-
nia i upewnienia Obywatelom spokojności. Aby
zaś mniejsze Obywatele wezwaniem tem łatwiey ka-
żdego wiadomości doszło, Kommissya Postanowiła
drukowane onego Exemplarze do JWW. Marszał-
ków powiatowych Gubernii Wołyńskiej, Podolskiej
i Kijowskiej przy Kommunikacyach przesłać i w Ga-
zecie Kuryera Litewskiego po trzykroć umieścić po-
lecić. Dan w Krzemieńcu dnia 13 Kwietnia 1817
roku N. 21,087.

Wołyński Vice-Gubernator i Członek Kom.
Sąd. Ed. Filip Hrabia Plater.

Pisarz Rudzkii

2. Z powodu weyścia w obowiązki Adwokata
przy Sądzie Głm. Litt Wileńskim, też obowiązki
pełnione dotąd w Subselliach Ptu Oszmiańskiego
złożywszy, przy powinienem dla moich Aktorow dzięk-
czynieniu za ich ufność, mam honor donieść: że pa-
piery, jakie były u mnie od kłesk wojennych ocalo-
ne, wszystkie pod Rejestrem zlokowałem w mieście
Ptowem Oszmianie, o których da informacją każdego
czasu zobligowany przezemnie do temczasowego za-
stępstwa Komornik i Adwokat tegoż Ptu WJP. Mar-
celli Jankowski: wszystkich więc kogo interessuje pro-
szę, ażeby w niebawnym czasie zmienili Plenipoten-
cye, albo papiery odzyskać raczyli. Datt roku 1817
mca Maja dnia 4go.

Józef Karczewski.

2. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Sa-
mowładnącego Całą Rossyą &c.

Pozew Edyktałny przed Sąd Komissyi za Nay-
wyższym Ukazem w majątności Upnikach ustanowio-
ney z powodztwa Ur. Xawerego Hrabia Niesiołows-
kiego Jenerała w. pol. i Kawal. po Obłch następnie

wyliczających się Debitorow Ablamowiczowę Annę o
zł. 500 za Obligiem z terminem oddania w roku 1812.
Star. Josiela Wolfowicza Abramowskiego za Obl-
giem z terminem w Roku 1811 marca 18 o zł. 700—
Wołodzkę za Obligiem 1777 Febr. 6 o czer. zł. 15.
Wiktoryę Szucilowę za Obligiem 1808 Xbra 12 o zł.
100, Szymkiewicza Macieja za Obligiem z terminem
w 1809 marca 18 o czer. zł. 85, Rozwadowskiego An-
toniego za Obligiem z terminem 1808 marca 30 o
czer. zł. 250, Szucilę Jakuba za Obligiem 1807 Fe-
bruar. 4 o zł. 200, Karietana Chodkowskiego za Obl-
giem z terminem 1803 marca 30 o czer. zł. 6, Star.
Mendela Hirszowicza Obywatela Cyrynskiego za
Obligiem 1796 Xbra 1 o zł. 371 gr. 24, Bohdanowi-
cza Eliasza za Obligiem 1794 Augusta 17 o czer. zł.
6, Orki Wolfowicza za Obligiem 1793 maja 4 o zł.
549, X. Bucefała Onufrego i Archimandrya Gracko-U-
nicką Słucką za Obligiem 1790 Junii 24 o czer. zł.
20, Michela Izraelowicza mieszkańca Wsielubskiego
za Obligiem z terminem w 1789 o czer. zł. 104, An-
toniego Chrepkowicza za Obligiem z terminem Ru-
1775 o zł. 2701 gr. 18 tegoż Carapkowicza za Obl-
giem 1775 maja 26 o zł. 1338 gr. 16, Weraxow Mi-
chała i Wiktoryi za Obligiem z terminem w Roku
1780 o zł. 492 gr. 28, Rościńskiego Michała za Obl-
giem 1776 o zł. 1000, Weryhy Antoniego za Obl-
giem 1773 Xbra 3 o zł. 157 gr. 20, Sukcesorkę ze-
szłego Kociela Starosty Oszmian. Ur. Abramowiczow-
wę o czer. zł. 50 za listem 1794 maja 30 pożyczo-
ne — w Prozbach. O zasądzenie na każdym z Ob-
żałowanych i ich następcach, oraz posiadających De-
bitorskie fundusze summ z Obligow oryginalnych wy-
świecających się, o doliczenie wypadających procent-
tow i Expensow prawnych, o przepisanie wolney
inekwitacyi dla satysfakcyi rekognoskowanym nale-
żnościom, o zobowiązanie wszystkich jurydykcyow
do uskutecznienia oney w każdym czasie za udaniem
się przez Złgo.

Roku 1817 maja 8 dnia, Woźny niżej wyrażo-
ny poświadczam tym kwitem, iż z tego Pozwu ko-
pią w Sprawie Ur. Xawerego Hrabia Niesiołowskiego
Jenerała w. pol. po UUr. Debitorow dla wiadomości
onychże do Gazety Kuryera Litew. podałem i o sta-
waniu przed Sądem Komissyi za Naywyższym U-
kazem w majątności Upnikach ustanowioney zawiado-
miłem.

Bonawentura Banćewicz W. Ptu Wileń.

2. Podpułkownik Artyleryi Tarassow
ma 4 konie rossyyskie z całą uprzężą
rossyyską do przedania, mieszka na Za-
rzeczu w domu farbierza Gaina.

2. Kareta poczwórna prawie nie u-
żywana z wszelkimi rekwizytami do po-
droży i jazdy mieyskiej, i sześć Cho-
mątow Angielskich znajduią się z wol-
ney ręki do przedania w domie Geryn-
ga na ulicy Zamkowej, o tem dowiedzieć
się można u właściciela w tymże domie
mieszkającego.

2. Pewien Nauczyciel, dający lek-
cye sześciu przednieyszych językow, o-
raz różnych nauk jakich dobra instruk-
cya wymaga, żąda weyść w odowiazek
domowego Nauczyciela. Dokładnieyszą
w rzeczy tey wiadomość powziąć mo-
żna u P. Cescatti, kupca, na ulicy zamko-
wey pod Nm 69 obok placu w Wilnie.

DRUGI

2. Józef Narbutt Podkomorzy Ptu Wileńskiego
Mikołaj Pomarnacki Sędzia Ziem. Ptu Wileńskiego
Józefat Iwanowski Pisarz Ziem. Ptu Miń.

JWW. Xiędzu Mikołajowi Jankowskiemu Kanonikowi Katedry Mińskiej, Ambrożemu Podkomorzemu Oszmiań, Alojzemu Porucznikowi wojsk Pol. i Kawalerowi braci Jankowskim, oraz WWJchmę Panom Ignacemu Zambrzyckiemu Kommissar. Ziem. Ptu Oszmiań, Marcellemu Rejentowi Grodz. Oszm., Julianowi Chorążemu b. wojsk Pol. braciom Wojewodzkiem; Maciejowi Plechniewiczowi Rotmistrzowi Zawiley., Katarzynie Zambrzyckiej z dokładem Opiekunów, Adolfowi Swirskiemu z dokładem Opiekunów, Marcinowi Strzałkowskiemu Rotm. Oszmiań, Wiktorji z Rodkiewiczowiczow Byszynskiej Rotm. Upitsk., Róży Hromykównie Budowniczanice Oszm. z dokładem opieki, Teofili Sakienównie Majorównie wojsk Ross. w assistencji Karola Sakiena Major. wojsk Ross. oycza, X. Kazimierzowi Twarowskiemu Gwardyanowi i wszystkim XX. Franciszkanom Konwetu Starey Oszmiany, Marcinowi Jankowskiemu Chorążemu b. wojsk Pol. Walentemu Jankowskiemu Assessorowi Sądu NZ Oszmiań, Petronelli z Mokrzeckich Jankowskiej Assessorowej Sądu NZ Oszmiań tudzież wszystkim dalszym Kredytorem i wszelkiego tytułu do funduszu JWW. Jankowskich Pretensorom.

Oznajmujemy tym naszym Urzędowym Obwieszczeniem listem, iż na skutek Dekretu Remissyynego Sądu Głggo Litt. Wileńskiego zgo Departamentu w roku 1816 Maja 6 zapadłego Sąd Podkomorsko-Działowy i Exdywizorski na podział majątkow między X. Mikołajem Stryjem a Ambrożym i Alojzym synowcami Jankowskiemi oraz na uczynienie satysfakcyi Kredytorem i Pretensorom tychże Jankowskich przeznaczającego. My Urzędnicy w terminie Dekretem oznaczonym do dobr Polan w Ptcie Oszmiań, leżących z brani, po ułatwionych uprzednio Accessoryynych rezolucyach i odkładach, po uskutecznienu przez Komornikow majątkow pomiaru i przez strony Kompórtacyow, oraz po zaszyłych kilkakrotnych odkładach, a ostatecznie na dniu 29 mca marca roku terażn. po wyexpedowaniu przeznaczonych aktow ostatecznie kontynuować dzieło na dniu wyrażonym zadeterminowaliśmy; lecz dla zatrudnień obowiązkami Urzędowemi w tym dniu zebrać się nie mogąc, dopiero podług przepisu reguł Dekretu Remissyynego Sądu Głggo Litt. Wileń zgo Departamentu ze od Daty niniejszey za Niedziel 4 to jest na dniu 28 mca Maia roku bieżącego na kontynuacyą dzieła swego do tychże dobr Polan w Ptcie Oszm. leżących niezawodnie zjedziemy i już bez żadnych odkładow rozbior takowey sprawy ostatecznie kontynuować będziemy, ażeby strony z dostateczną przystępowały do oczwistej rozprawy gotowością, tak przez podanie kopiiow niektórym stronom, jako też dla dościa wiadomości każdego przez potrójne w gazetach Kuryera Littgo ogłoszenie tym listem urzędowym obwieszczeniem uwiadamy. Dat roku 1817, mca maia 1 dnia.

1817 miesiąca Maja. Woźny niżej na podpisaniu wyrażony zernawem, iż takowego Obwieszczenia Kopie od JWW. Józefa Narbutta Podkomorzego Ptu Wileń Mikołaja Pomarnackiego Sędziego Ziemskiego Wileń. i Józefata Iwanowskiego Pisarza Ziem. Mińsk. JWW. Xiędzu Mikołajowi Kanonikowi Katedry Mińskiej Stryjowi, Ambrożemu Podkomorzemu Oszm. i Alojzemu Porucznikowi Wojsk Polskich i Kawaler synowcom Jankowskim w majątności Polanach dnia 1 Kopia jedną. — W. JP. Ignacemu Zambrzyckiemu Kommissarzowi Ziemski powiatu Oszmiań w mieście Oszmianie w stancyjnego dnia 1go kopia drugą. — W. JPanu Maciejowi Plechniewiczowi Rotmistrz Zawiley. w mieście Oszmianie w stancyi Jego Dnia 1go Kopia trzecią. JX.

Kazimierzowi Twarowskiemu Gwardyanowi i Wszystkim XX. Franciszkanom Oszm. w klasztorze Starey Oszmiany dnia 1go Kopia czwartą. W. JPan Katarzynie Zambrzyckiej w folwarku Ligowszczyźnie dnia 1 Kopia piątą. WW. JPanów Marcellemu Regentowi Grodzkiemu Oszmiań., i Julianowi Chorążemu b. Wojsk polskich braci Wojewodzkiem w majątności Karłowszczyźnie 1go dnia Kopia szóstą. W. JP. Róży Hromykównie Budown. Oszm. z dokładem Opieki w Folwarku Bierwęciskach dnia 1go Kopia siódmą. W. JPan Wiktorji z Rodkiewiczow Byszynskiej, Rotmistrzowej Upitskiej z dokładem opieki w mieście Oszmianie w jej domku dnia 1go Kopia osmą. WW. JPanu Walentemu i Petronelli z Mokrzeckich Jankowskim Assorom Sądu Niższ. Ziem. Oszm. w majątności Poholszy dnia 1go Kopia 9tą oraz WW. JPanom, Marcinowi Jankowskiemu Chor. b. Wojsk Pol. w folwarku Utkanach dnia 2go Kopia dziesiątą. Teofili Sakienównie Majorównie W. Rossyy. z dokładem Karola Sakiena Majora W. Ros. Oycza w folwarku Julianowie dnia 2go Kopia jedenastą. Nieletniemu Adolfowi Swirskiemu Regentowiczowi Sądu Głggo z dokładem opiekunów w folwarku Praczkowszczyźnie dnia 2go Kopia dwunastą, oczywiste wręce osobnemi Kopiami popodawałem oraz dalszym wszystkim Kredytorem i pretensorom do funduszu masy JWW. Jankowskich przez potrójną w gazetach Kuryera Lit. awizacyą o tём, że Sąd Pokomnrsko-Exdywizorski w skutek Dekretu Remissyynego Sądu Głggo Litew. Wileń. zgo Departamentu. Roku 1816. maja 6 zapadłego na dzień 28 miesiąca maja roku bieżącego na kontynuacyą ostatecznie dzieła rozbioru Sprawy, do dobr Polan w Ptu Oszmiań: leżących niezawodnie zjedzie, ażeby strony z donateczną gotowością do oczwistej rozprawy przystępowały oznajmłem i uwiadomiłem,

Franciszek Kownacki Woźny Ptu Oszmiań.

Roku 1817 Maia 2 dnia przed Aktami Grodz. Ptu Oszm. stańowszy obecnie Woźny wyż podpisany takowego Obwieszczenia relacyą zeznał.

Przyjąłem Andrzej Martaszewski Rejent Grodz. Oszmiań.

Zgodno z Aktami świadczę Andrzej Martaszewski Rejent Grodz. Oszm.

2. Niżej podpisany doczytuł at się w gazecie Kuryera Littgo, że majątność Uzugoście w Ptcie Trockim położona ogłasza się do wyprzedazy, bez wymienienia cny i dziedzica. mając sobie za przywilejem od s. p. Najjaśniejszego Króla Polskiego Stanisława Augusta nadane w dożywocie Star. Stokliskie. a przez miłościwie nam panujących Monarchow potwierdzone graniczące z majątnością także Uzugoście zwaną z obowiązku tymże przywilejem namne włożonego. i przezemnie oprzyjęzonego strzeżenia całości dobr Szarbowych w mojej dożywotniey possessyi zostających, abym nie uległ odpowiedzi za przymiczenie winienem ostrzedz, iż jeżeli to są te same Uzugoście które zedywizyi Jezna zostały wydzielone, tedy do nich Star. Stokliskie tak o znaczną część lasu jako też jezioro, i grunt nigdy zabrane ma pretensyą. i że od Dekretu Exdywizorskiego, który nalezyty dla Star. niedopelnił satysfakcyi równą z dalszemi oświadczenia i poparta w Sądzie Głgym została appellacyą. Datt 1817 maia 6 dnia.

Tomasz Mineyko Star. Stokliski.

2. Swiezo sprowadzone wino Tiemlańskie, czerwone i białe, butelka po zł. 8 nayduie się do sprzedania w handlu Józefa Kopscha na ulicy Zamkowey na przeciw Sgo Jana w domie JP. Orłowskiej pod Nm 126, gdzie i wszelkich innych gatunkow wina dostać można.